

Dana en dochter Sharon

“Ik wilde laten weten dat het goed met me gaat.”

Op maandag 4 februari 2013 verandert het leven in twee gezinnen onomkeerbaar. Het is een regenachtige, donkere ochtend als Sharon (toen 16, nu 21 jaar) vertrekt op haar scooter vanaf huis naar het station om met de trein naar haar opleiding voor tandartsassistente te reizen. In de drukke ochtendspits op een kruispunt vlakbij het station wordt ze aangereden door een busje dat in een zijstraat stond te wachten. Volgens een ooggetuige stak deze, toen Sharon vlakbij was, toch plots over. Het ongeval zelf en de periode daarna is één groot zwart gat. Haar moeder Dana weet het zich wel allemaal goed te herinneren. Dana en Sharon vertellen samen het hele verhaal aan LetselschadeNEWS.

Door: Mariëlle van den Berg

Herstelbemiddeling na verkeersongevallen

Jaarlijks ontvangt Perspectief Herstelbemiddeling (voorheen Slachtoffer in Beeld) gemiddeld 2000 meldingen voor herstelbemiddeling waarbij het in 8% om een verkeersongeval of -misdrijf gaat. Bemiddeling draagt bij aan de verwerking van wat er is gebeurd en geeft betrokkenen kans op herstel. Zowel slachtoffers, nabestaanden als veroorzakers van verkeersongevallen kunnen het initiatief nemen tot bemiddeling. In de afgelopen 10 jaar namen bij verkeerszaken de slachtoffers en nabestaanden iets vaker het initiatief dan de veroorzaker. Meestal nemen slachtoffers en nabestaanden deel om antwoorden op vragen te krijgen en te weten wie de ander is en hoe het daarmee gaat. Vaak zoeken deelnemers erkenning voor de gevolgen van het ongeval. Veroorzakers nemen vaak deel om hun medeleven te tonen en om te vertellen hoe zij het ongeval hebben beleefd.

Meestal vindt de bemiddeling in de vorm van een gesprek tussen de betrokkenen plaats. Ook wordt vaak gekozen voor een briefwisseling of een pendelbemiddeling waarin de bemiddelaar mondeling boodschappen over en weer brengt. Een bemiddeling kan op elk gewenst moment. In veel gevallen is de schade nog niet afgehandeld of vindt er nog onderzoek plaats. Dit staat echter los van de bemiddeling. Uit ervaring blijkt dat het voor partijen belangrijk kan zijn om snel iets van elkaar te horen. Of het tot een vorm van contact komt en zo ja, op welk moment, bepalen de deelnemers. Ook stemt de bemiddelaar van tevoren met de deelnemers af wat er besproken wordt. Deelname is voor alle betrokkenen vrijwillig en de gesprekken zijn vertrouwelijk. Bemiddelingen zijn voor de deelnemers gratis en worden gefinancierd door het ministerie van Veiligheid & Justitie.

Nieuwe naam

Perspectief Herstelbemiddeling is sinds 2007 in Nederland de enige aanbieder van herstelbemiddeling buiten het strafrecht. Dit betekent dat de gesprekken volledig vertrouwelijk zijn, de uitkomst van de bemiddeling niet met justitie wordt gedeeld en zowel voor een eventuele rechtszitting als daarna kan plaatsvinden. In het voorjaar van 2017 veranderde de organisatie haar naam van Slachtoffer in Beeld in Perspectief Herstelbemiddeling. Met de naamswijziging wil de organisatie benadrukken dat deze vorm van bemiddeling er voor alle betrokkenen is en (emotioneel) herstel als insteek heeft. Zo wil de organisatie laten zien dat herstelbemiddeling toekomstgericht is en kan bijdragen aan de verwerking van een ingrijpende gebeurtenis. De nieuwe naam past ook beter bij incidenten zoals verkeersongevallen en bemiddeling na een medisch incident.

Informatie over herstelbemiddeling

Informatie over herstelbemiddeling is te vinden op: www.perspectiefherstelbemiddeling.nl. Naast informatie voor direct betrokkenen -slachtoffers, nabestaanden, verdachten, daders, veroorzakers van verkeersongevallen, patiënten en zorgverleners- bevat de website ook informatie voor professionals die hun cliënten kunnen doorverwijzen naar herstelbemiddeling. Via de site kunnen betrokkenen zichzelf aanmelden voor een bemiddeling of dit door een hulpverlener of andere professional laten doen.

Sharon ondertekent haar diploma tandartsassistent

Drie weken in coma

"De politie probeerde het eerst bij ons aan de deur, maar ik was op het werk," zo begint moeder Dana haar verhaal. "Daar kwam toen het telefoontje: 'Uw dochter is ernstig aangereden en naar het ziekenhuis gebracht.' Er ging een schok door me heen. Onderweg naar het ziekenhuis heb ik de hele tijd gebeld, mijn man reed. Ik moest iets te doen hebben, bezig zijn." In het ziekenhuis blijkt Sharon in coma te liggen. Het is dan nog niet duidelijk wat ze heeft en hoe ze daaruit komt. "Eigenlijk zag je niks aan haar, ze had geen zichtbaar letsel. Het leek of ze sliep maar je wist dat het niet zo was. De dokters dachten wel dat ze iets neurologisch zou hebben. En ze had haar kaak gebroken. De periode daarna leefden we tussen hoop en vrees. Als ze maar wakker zou worden." Na drie weken,

'De veroorzaker voelde zich schuldig'

op de dag dat ze 17 jaar wordt, is dit het geval. Maar Sharon is nog niet echt goed aanspreekbaar. "Pas een paar weken later, op de dag dat ze naar de revalidatie ging, kwam ze uit die roes." Er volgt een lang proces van revalidatie. Een half jaar na het ongeval blijkt dat ze ook haar pols gebroken had. Door de inmiddels ontstane scheefgroei, komt het met haar pols eigenlijk niet meer goed.

Niet aangeboren hersenletsel

Moeder Dana: "Sharon is niet meer de oude geworden. Het gaat nu goed met

haar, maar mensen die haar kennen, zien dat ze anders is dan voor het ongeval. Ze heeft een beschadiging aan haar rechterhersenhelft. Voor het ongeval was ze heel zelfstandig, had dromen en stond nuchter in het leven. Sharon is nu sneller moe en heeft problemen met concentreren en haar geheugen werkt niet goed." Sharon vult aan: "Ik kan er nu wel goed mee omgaan. Ik heb allemaal trucjes geleerd, zoals dingen opschrijven op briefjes en in mijn agenda."

Doorzetter

Ondanks de lichamelijke gevolgen, hervat Sharon na een half jaar haar opleiding tot tandartsassistent. Tegen alle verwachtingen in lukt het haar de opleiding af te maken. Moeder Dana: "Sharon is een echte vechter. Haar herstel ging gezien de omstandigheden eigenlijk heel snel. Ze wilde ook zo graag." Inmiddels werkt ze parttime als tandartsassistent. Sharon: "Ik rij geen scooter meer, maar heb nu mijn rijbewijs en kan lekker met de auto naar mijn werk."

Bemiddeld contact

De veroorzaker van het ongeval schrijft al vrij snel na het ongeval een brief aan Sharon. Ook wil hij langskomen in het ziekenhuis maar dat is nog te snel. Het is duidelijk dat hij contact wil. Eerst schrijven ze wat heen en weer. Het blijkt dat de veroorzaker zich heel schuldig voelt. Sharon: "Maar hij had geen schuld. Hij kon er ook niks aan doen. Er is toch niemand die in zijn auto stapt met het idee om iemand aan te rijden!" Ruim een jaar na het ongeval is Sharon er aan toe en besluit ze samen met haar moeder om via Perspectief Herstelbemiddeling een gesprek met de veroorzaker aan te gaan. Sharon: "Ik deed het vooral voor hem. Om te laten weten dat het goed met me gaat. En dat zou mij dan ook weer een beter gevoel geven. Ik was ook benieuwd naar zijn verhaal. Het gesprek zou me kunnen helpen om het ongeval meer af te sluiten."

'Toen kon ik toch naar Lowlands'

Goed voorbereid in gesprek

De bemiddeling wordt met bemiddelaar Lieke Knoop Pathuis voorbereid. Moeder Dana: "Omdat het toch wel emotioneel kon worden, leek het ons goed om het via een professional te laten verlopen. Dat ging heel zorgvuldig. Het gesprek met de veroorzaker werd op een neutrale plek geregeld. We wisten van tevoren wat we gingen zeggen en wat we van de veroorzaker konden verwachten." Sharon: "Ik was wel zenuwachtig. Je gaat toch de man ontmoeten die je leven heeft veranderd. Ik wist dat hij er heel erg mee zat." Het gesprek duurt alles bij elkaar twee uur. Sharon neemt haar ouders mee en de veroorzaker zijn vrouw. Hij vertelt wat hij van het ongeval weet en Sharon en haar moeder over de periode daarna en haar herstel. "Ik wilde laten weten dat ik hem niets kwalijk nam. Ik ben nooit boos op hem geweest. Soms wel op de situatie, als ik moe ben of iets niet kan, maar dat is logisch. Ik weet nu zeker dat de veroorzaker niets aan het ongeval kon doen."

Mooi gebaar

In het ziekenhuis en tijdens de revalidatie houden de ouders van Sharon regelmatig de wacht en maken foto's voor een fotoboek zodat Sharon later kan terugzien en lezen wat er in die tijd gebeurde. Dana: "De avond voor het ongeval had Sharon kaartjes gekocht voor Lowlands. Daar wilde ze zo graag heen. Toen ze in coma lag, fluisterden we regelmatig in haar oor 'denk aan Lowlands.'" Een half jaar na het ongeval, ondanks dat ze nog midden in haar herstel zit, gaat ze er heen met haar vriendin. Niet kamperen zoals de bedoeling was maar wel één dag. Sharon: "Tot mijn grote verrassing ging die ochtend de bel en stond er een echte limousine voor de deur. Hoe het precies zit weet ik niet, maar die was door de veroorzaker geregeld!"

Hoofdstuk goed afsluiten

Nu ruim vier jaar na het ongeval en drie jaar na de bemiddeling gaat het goed met Sharon en haar ouders. Moeder Dana: "Door de aansprakelijke verzekeraar is alles rondom het ongeval goed afgehandeld. De veroorzaker werkte aan alles mee. We hebben het goed afgesloten." Sharon: "Het ongeval zal altijd een deel van mijn leven blijven, maar ik heb er mee leren leven. Ik raad anderen een bemiddeling met de veroorzaker aan als ze voelen dat ze er aan toe zijn. Je moet het voor jezelf doen." ♦

Advertentie

- Specialistische (praktijk) begeleiding
- Verkeerstrauma's & Fobiën
- Verkeersangst & Rijangst
- Bedrijfsongevallen
- Coaching & Counselling
- Arbeidsre-integratie
- Ongevallenanalyse (lid EVU)

24/7

www.raned.nl

Tel.: 0252-533 044

E-mail: info@raned.nl